

РЕШЕНИЕ

№ 1143

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА
като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно
наказателно дело № 20231110216601 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.189, ал.14 от ЗДвП, вр. чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Д. Е. С., ЕГН *****
против наказателно постановление № 23-4332-023151 от 06.10.2023 г.,
издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което
за нарушение на чл.25, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на
жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на
200 лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП и за нарушение на
чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в
размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец
на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят не е разбрал да е настъпило
някакво произшествие, поради което такова или въобще липсвало, или той
изобщо не разбрал за него, като по автомобила му нямало никакви видими
следи от контакт. Моли за отмяна на издаденото НП или поне да не му бъде
налагано наказание лишаване от право да управлява МПС.

В съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призован, не се явява и
не се представлява. Съдът е дал ход на делото на основание чл.61, ал.4 от

ЗАНН, тъй като жалбоподателят не е бил открит на посочения от него адрес за призоваване при три отделни посещения, включително събота и неделя, а никой не се е отзовал и на оставените съобщения.

За АНО, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН, жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.06.2023 г., около 07:45 часа, жалбоподателят Д. Е. С. управлявал товарен автомобил *****, модел „*****“, с рег. № *****, като се движел в град София по северна скоростна тангента в посока от село М към кв. „*****“. След като малко преди това жалбоподателят се бил включил в движението по северна скоростна тангента от пътен възел ул. „*****“, той се отклонил надясно по платното за движение и реализирал ПТП с попътно движещия се от дясната му страна в средната лента за движение лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, с рег. № *****, управляван от свидетеля В. К.. От удара автомобилът на свидетеля К. получил щети по лявото странично огледало, левия преден калник и лявата част на предната броня. След удара свидетелят К. започнал да шофира зад товарния автомобил, подавал му светлинни и звукови сигнали, но не му станало ясно, дали шофьорът на *** въобще е разбрал за настъпилия удар и подаваните от другия водач сигнали, тъй като товарният автомобил бил без стъкла отзад и водачът не дал никаква индикация да е възприел сигналите на К.. В следващия момент товарният автомобил се отбил надясно към кв. „*****“ и напуснал скоростната тангента, като тогава свидетелят К. видял, че водачът му бил млад мъж на около 30 години, който обаче дори тогава не гледал към свидетеля К. и не дал индикация да е видял сигналите му. Свидетелят К. подал сигнал на телефон 112 за случая и изчакал идването на полицаите на следващата отбивка за кв. „*****“. Пристигнали служители на Пътна полиция, които съставили протокол за ПТП по данни на свидетеля К..

Впоследствие и въз основа на данните за регистрационния номер на товарния автомобил, бил установен неговият водач и призован в ОПП-СДВР за изясняване на случая. На 11.09.2023 г. жалбоподателят Д. С. се явил в ОПП-СДВР, където попълнил декларация, че е управлявал процесния автомобил на 21.06.2023 г., но не е разбрал да е настъпвало някакво произшествие и нямал никакви видими щети по превозното средство.

Срещу жалбоподателя С. бил съставен АУАН № 240934 от 11.09.2023 г. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели на неговото съставяне. Нарушенията били квалифицирани по чл.25, ал.1, пред.3 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, който го подписал с отбелязване, че е попълнил декларация за случая.

Административнонаказващият орган приел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 23-4332-023151 от 06.10.2023 г., с което за нарушение на чл.25, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП и за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите Д. Г. и В. К., както и от приложените по делото писмени доказателства.

Свидетелят Д. Г. не е бил очевидец на нарушението, но е посетил сигнала за произшествието и е съставил докладна по случая. Заявява, че по данни на останалия на мястото водач е съставена докладната и протокол за ПТП, установил е щетите по автомобила на свидетеля К., но не е бил очевидец на инцидента и не може да каже как се е случило произшествието.

Свидетелят В. К. е собственик на пострадалия автомобил и е бил очевидец на инцидента. Подробно разказва как на процесната дата се движил с автомобила си по северна скоростна тангента, когато бил застигнат от товарен автомобил с рег. № *****, който изравнявайки се с него се отклонил надясно по платното за движение и ударил от лявата страна автомобила на свидетеля К., който се движел в средната лента. От удара автомобилът на

свидетеля К. получил щети по лявото странично огледало, левия преден калник и лявата част на предната броня. След удара свидетелят К. започнал да шофира зад товарния автомобил, подавал му светлинни и звукови сигнали, но не му станало ясно, дали шофьорът на *** въобще е разбрал за настъпилия удар и подаваните от свидетеля сигнали, тъй като товарният автомобил бил без стъкла отзад и водачът не дал никаква индикация да е възприел сигналите на К.. В следващия момент товарният автомобил се отбил надясно към кв. „*****“ и напуснал скоростната тангента, като тогава свидетелят К. видял, че водачът му бил млад мъж на около 30 години, който обаче дори тогава не гледал към свидетеля К. и не дал индикация да е видял сигналите му. Свидателят К. подал сигнал на телефон 112 за случая и изчакал идването на полицаите на следващата отбивка за кв. „*****“. Пристигнали служители на Пътна полиция, които съставили протокол за ПТП по данни на свидетеля К..

Показанията и на двамата свидетели са логични, последователни и непротиворечиви, поради което съдът ги кредитира изцяло. От друга страна те се подкрепят напълно и от приложения по делото писмен доказателствен материал – скицата на произшествието и съставения протокол за ПТП. Явно при отклонението надясно товарният автомобилът е ударил леко (забърсал) движещия се в средната лента лек автомобил на свидетеля К., но водачът С. не е усетил удара и е продължил движението си.

Въз основа на изложеното, съдът прие за категорично установени описаните по-горе фактически констатации.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.314, ал.1 от НПК, намира следното:

Относно нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП:

По отношение на това нарушение в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на жалбоподателя да се защити. Спазени са императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и сроковете за издаване на двата акта по чл.34 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени

времето и мястото, където е извършено нарушението. Същото е точно, ясно описано и са отразени обстоятелствата, при които е било извършено. Нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране правото му на защита срещу това административно обвинение. Отражена е правилно нарушената законова разпоредба, както и основанието, на което се налага санкцията. Поради това не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП в тази му част, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до порочност на административнонаказателното производство, до нищожност на съставения АУАН или до нищожност на издаденото НП. Видно от приложената по делото заповед на министъра на вътрешните работи, както актосъставителят е компетентно длъжностно лице да съставя актове по ЗДвП, така и издалият наказателното постановление орган е компетентен да налага наказания за нарушения на този закон.

Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. По делото категорично се установи от обективна страна, че жалбоподателят С. е предприел маневра отклонение надясно по платното за движение, навлизайки в средната лента за движение, като при маневрата не е пропуснал движещия се в нея автомобил на свидетеля К. и поради това е настъпило произшествие. Предвид на това явно е налице нарушение на цитираната разпоредба, като има пряка причинна връзка между поведението на жалбоподателя и настъпилото произшествие.

Съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, а този не е такъв. Макар деянието да не е било извършено умишлено, то е осъществено при условията на непредпазливост под формата на груба небрежност и поради тази причина е

виновно. Жалбоподателят, като лице притежаващо правоспособност да управлява МПС е знаел и е бил длъжен да знае (тъй като незнанието на закона не е извинително), че преди извършване на маневрата трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението и съответно да пропусне движещия се в средната лента автомобил преди да навлезе в нея. Преди предприемане на маневрата той е бил длъжен и е имал обективната възможност да погледне в дясното огледало за обратно виждане или през дясното странично стъкло, за да се убеди, че от дясната му страна няма попътно движещи се превозни средства, които трябва да пропусне и едва тогава да предприеме отклонението надясно и навлизането в средната лента за движение, но не го е направил и това е довело до настъпване на произшествието.

Правилно жалбоподателят е бил санкциониран на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП, предвиждащ глоба в размер на 200 лева за водач, който поради неспазване правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, ако деянието не съставлява престъпление. Наложеното наказание е във фиксиран размер, поради което съдът не може да го изменя.

Предвид немалката обществена опасност на извършеното нарушение, съдът намира, че не може да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и случаят да се третира като маловажен. В последно време изключително много зачестиха пътнотранспортните произшествия, вследствие нарушения на правилата за движение по пътищата. В немалко случаи тези произшествия завършват със смърт или сериозни телесни увреждания. Поради тази причина следва да се обърне сериозно внимание на водачите, които си позволяват такова неправомерно поведение и според настоящия състав единствено ефективни наказания биха могли да осъществят както индивидуалната, така и генералната превенция (цел) на наказанието по смисъла на чл.12 от ЗАНН, тоест не само да предупредят и превъзпитат нарушителя към спазване на установения правен ред, но и да имат възпиращо, възпитателно и предупредително действие по отношение на останалите членове на обществото.

Относно нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП:

Съгласно чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство,

който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Това е първото и основно задължение на всеки участник в ПТП и именно то не е било изпълнено от обективна страна в настоящия случай, но по отношение на това нарушение липсва съставомерност от субективна страна, тъй като то не е било извършено виновно. Макар жалбоподателят да е бил длъжен да спре и да установи последиците от произшествието, той обективно не е могъл да изпълни това си задължение, понеже изобщо не е разбрал за настъпилия удар и в съзнанието му не е имало създадена представа, че е налице произшествие и той трябва да остане на мястото. След удара свидетелят К. започнал да шофира зад товарния автомобил, подавал му светлинни и звукови сигнали, но не му станало ясно, дали жалбоподателят С. въобще е разбрал за настъпилия удар и подаваните от свидетеля К. сигнали, тъй като товарният автомобил бил без стъкла отзад и водачът не дал никаква индичия да е възприел сигналите на К.. В следващия момент товарният автомобил се отбил надясно към кв. „*****“ и напуснал скоростната тангента, като дори тогава С. не гледал към свидетеля К. и не дал индичия да е видял сигналите му. Следователно по делото няма нито едно категорично доказателство С. да е разбрал за произшествието, а от там остава недоказана субективната страна на нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Разказаното от свидетеля К. говори, че явно С. не е разбрал за удара и не се е опитвал да напусне бързо мястото на инцидента, а просто е продължил да шофира. Нарушителят следва да бъде признат за виновен, само ако деянието е категорично доказано от обективна и субективна страна, а в случая няма категорични доказателства за умишлено поведение. Това нарушение може да бъде извършено само умишлено, тъй като то обуславя на първо място знание за настъпило произшествие и едва след това неизпълнение на задължението да се остане на мястото, а умисъл в случая липсва.

Мотивиран от изложените съображения, настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено относно нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП и да бъде отменено за нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Страните не са претендирали разноски, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Предвид горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и т.5 от ЗАНН,
Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-023151 от 06.10.2023 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, **В ЧАСТТА**, с която за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП на Д. Е. С., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-4332-023151 от 06.10.2023 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**, с която за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП на Д. Е. С., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____